

Heřmanské listy

Zpravodaj obce Heřmanova Huť

ÚNOR 2022 | PŮLROČNÍK | MK ČR E21896

Historie: Hugo von Falkhausen

Ladislav Kodet: Úspěšný chovatel králíků

Věda: Termojaderná fúze – energie budoucnosti

OBSAH

Úvodní slovo	2
Program Rodinného centra	2
Krátké zprávy z obce	3
Benefiční svatomartinský koncert	3
Kulturní komise H. H.	4
Rozhovor s místostarostou	5
Historie – Hugo von Falkhausen	6
Vzpomínka na letní táboření	7
Fotbalisté H. H.	8
Žáci si zahráli na knihovníky	9
Čtení – pozoruhodná dovednost	9
Rozhovor s Ladislavem Kodetem	10
Rok 2021 v naší škole	12
Podzim ve školce	13
SDH: Kamarádi nám chybí	14
Věda: Termojaderná fúze	15
Vítání občánků	16

Redakční tým:
Ing. Markéta Kučerová
Doc. Ing. Vladimír Kindl, Ph.D.
Mgr. Jana Lukáčová
Vladimíra Nejdlová, DiS.
Mgr. Miroslava Suchá
Iva Hosmannová – korekce textů

Autoři článků:
Markéta Kučerová
Miroslava Suchá
Štěpánka Nováková
Vladimíra Nejdlová
Zdeněk Jůza
Vladimír Kindl
Aleš Veselovský
Jan Lakó
Pavel Kučera

Vydavatel:
Obec Heřmanova Huť
Revoluční 49, Heřmanova Huť

Kde všude najdete Heřmanské listy:
Listinná verze: Knihovna H. H., Obecní úřad,
Pošta, Jednota, Enapo, Základní škola H. H.,
Mateřská škola H. H.

Elektronická verze: webové stránky obce,
<http://www.hermanovahut.cz/>

ÚVODNÍ SLOVO

Markéta Kučerová, zastupitel obce

Říká se, že pokud chcete rozesmát boha, řekněte mu o svých plánech. Opravdu, člověk mluví, bůh mění. Každý máme své sny, plány a vize. I vedení obce, a není jich málo. Některé plány musí uzrát, některé se musí odložit na příhodnější dobu, některé se časem stanou nepodstatné a vyškrtáme je ze svého seznamu. Jiné se mohou zdát neuskutečnitelné, snad až bláznivé, ale časem získají konkrétní ob-

rysy. Důležité je posouvat se vpřed a nevzdávat se. Krok po kroku, ikdyž ty krůčky jsou někdy slepičí a občas člověk zápasí s větrnými mlýny. Z příspěvků v tomto čísle je vidět, že všichni jdeme krok po kroku k realizaci svých plánů navzdory nelehké proměnlivé době. A ještě jedna myšlenka na závěr: „I cesta je cíl“. Tak si nezapomeňte užívat i cestu samotnou... Přeji vám příjemné čtení.

PROGRAM RODINNÉHO CENTRA NA ŠKOLNÍ ROK 2021 / 2022

Miroslava Suchá, Vladimíra Nejdlová

Od října opět probíhají v prostorách Rodinného centra pravidelné kroužky a zájmové aktivity. O většinu z nich je značný zájem. Mile nás překvapil enormní zájem o kroužek Šikulínek (cvičení a tvoření pro maminky a děti do 1 roku), a protože chceme vyjít všem zájemcům vstříc, bylo nutné zájemce rozdělit do vícero samostatných lekcí.

V letošním roce nabízíme kromě Šikulínka ještě cvičení pro děti od 3 měsíců do 2 let, kroužek s názvem Příroda hrou, jógu pro děti, pohybové hry pro děti, tvoření v knihovně pro děti i dospělé a angličtinu pro děti i pro dospělé. Nově probíhá od listopadu kroužek s názvem Křesťanské zvyky a tradice, kde mají děti možnost

„nakouknout“ do dávných časů a účastnit se aktivit, které dříve byly přirozenou součástí životů lidí, ale dnes už se na ně pomalu zapomíná. Na první lekci si děti například zkusily drát peří nebo zpívat starou martinskou koledu.

V těchto dnech také připravujeme, především pro rodiče malých dětí, seminář s fyzioterapeutkou paní Michálkovou a kurz aromaterapie baby masáží pod vedením naší lektorky Jarky Stránské.

Aktivity Rodinného centra podporují obec Heřmanova Huť, Plzeňský kraj, MAS Český západ z.s., SPmarket Šárky Laubové a v neposlední řadě rodiče a návštěvníci. Děkujeme všem za přízeň a těšíme se na spolupráci i v dalších letech.

 Rodinné centrum HEŘMANOVA HUŤ		PONDĚLÍ	ÚTERÝ	STŘEDA	ČTVRTEK
TVOŘENÍ v knihovně pro dospělé a děti	s Vladkou Tel: 776 038 771	17:00 - 19:00 1.pondělí v měsíci			
Cvičení pro rodiče s dětmi s Jarkou Tel: 606 034 105	od 1,5 do 2 let od 2,5 roku od 3 měsíců		08:30 - 09:30 09:45 - 10:45 11:00 - 12:00		
Jogínci pro děti	s Jarkou Tel: 606 034 105		15:00 - 16:00		
Angličtina pro děti	s Jiřkou Tel: 731 201 811		16:00 - 19:00		
Šikulínek pro rodiče s dětmi	S Jarkou a Mirkou Tel: 606 034 105			09:00 - 11:00	09:00 - 11:00
Příroda hrou pro děti	s Ivčou Tel: 721 519 591				15:30 - 17:00
Pohybovky pro děti	s Evou Tel: 604 833 560			16:00 - 17:00	
Angličtina pro dospělé	s Andreou Tel: 728 479 939				16:00 - 17:00 17:00 - 18:00
Křesťanské zvyky a tradice pro děti	S Ivanou Tel: 602 782 079	15:30 - 16:30			

KRÁTKÉ ZPRÁVY Z OBCE

Miroslava Suchá, zastupitel obce

Co se u nás děje, dělo a bude dít

- Proběhla výsadba stromů v Sídlišti, Lesní ulici, na dolní Návsí, Vrbová ulice.
- 1. září 2021 nastoupilo do školy 17 prvňáčků a 12 dětí do takzvaného nultého (přípravného) ročníku.
- Proběhla kolaudace výstavní síně.
- V Revoluční a Husově ulici skončila pokládka zemního kabelu nízkého napětí a též instalace veřejného osvětlení. V letošním roce proběhne oprava povrchu komunikace od pana Maříka ke Kajnarům, v ulici Pionýrů a Úzké.

- Nově je položen asfaltobeton v ulici K Samotě a dokončená obytná zóna Vlkyš – sever a prodány téměř všechny parcely včetně pěti obecních.
- Základní škola získala dotaci na vybavení přípravné třídy a na modernizaci počítačového IT vybavení.
- Vzhledem k tomu, že se na Ostrově staví nové haly, stanovila si obec podmínky proti povodním zkapacitněním propustků. Společnost ovšem musí vybudovat k protipovodňové ochraně ještě suchý polder, jež bude umístěn před naší obcí.

- Hasiči Heřmanovy Hutě zorganizovali sbírku na pomoc Nové Vsi na Moravě, které bylo postiženo tornádem.
- Proběhla kolaudace chodníku v Lesní ulici včetně osvětlení.
- 31. 11. převzala obec vyklizený kulturní dům, kterého je již vlastníkem.
- Probíhá příprava projektů chodníků v Horních i Dolních Sekyřanech, Stříbrské ulici a u Spolkového domu.
- Od 1. 1. 2022 platí nové obecně závazné vyhlášky o místním poplatku a o systému shromažďování odpadu.

BENEFIČNÍ SVATOMARTINSKÝ KONCERT BYL ÚSPĚŠNÝ

Jitka Vrbová

Po pauze v roce 2020 způsobené covidovou situací proběhl v neděli 14. listopadu 2021 v místním kostele Sv. Martina tradiční benefiční koncert. O skvělý hudební zážitek se postarala 4členná skupina Thučňáci. Na akci dorazilo víc než 50 návštěvníků z obce i okolí, což svědčí o tom, že si lidé svatomartinské koncerty oblíbili a neváhají po-

moct dobré věci. A protože je místní kostel stále v pořádku na dotaci na obnovu kulturní památky a není možné pouštět se do jakýchkoli stavebních úprav, rozhodli se organizátoři vybrané vstupné věnovat na opravu harmonia v kostele v sousední Blatnici. Sto let staré harmonium je ve špatném stavu a čeká ho oprava ve výši

zhruba 60 tisíc korun. I přes dotaci i pomoc blatnické obecní kasy stále pár tisíc chybí. Jsme nadšení, že se nám podařilo vybrat skvělou částku 5 800 Kč. Přejeme, aby se harmonium brzo podařilo opravit a rádi si přijedeme poslechnout jeho tóny v rámci nějakého koncertu.

Všem dárcům srdečné díky!

KULTURNÍ KOMISE H.H.

Štěpánka Nováková

V loňském roce jsme bohužel byli ochuzeni o všechny tradiční akce v naší obci.

V březnu jsme připravili stopovačku „Poznej místo, kde žiješ!“. Putování po všech částech naší obce mělo motivovat občany, aby jen neseděli doma a v době pandemie se trošku hýbali, něco se naučili a mnozí objevili některá jim dosud skrytá zákoutí obce. Celkem bylo odevzdáno 100 vyluštěných tajemek a vylosování účastníci si již přebírali své ceny. Akce měla ohlas a my děkujeme za slova povzbuzení do další práce.

První větší akcí loňského roku, byl turnaj v minikopané. Druhý ročník se konal 24.7.2021 na fotbalovém hřišti a zúčastnilo se ho pět družstev. Jako předminulý rok vyhrálo družstvo fotbalistů z H. Hutě. Počasí přálo a večerní diskotéka přilákala dostatek tanečníků.

V sobotu 11.9.2021 proběhl třetí ročník obecního HaHa revivalového festivalu. Nesl se především v duchu československé rockové hudby – Wanastowi wjecy, Elán, Turbo. Jedinou výjimkou byla skupina The Bugles – The Beatles. Nechybělo odpolední překvapení, kterým bylo vystoupení skupiny PTP (Pro Tu Prdel), jak ji pojmenoval moderátor festivalu. PTP si už potřetí přichystali taneček se zařazením písně hostující kapely (WV – Kopni do tý bedny). Již nyní připravujeme čtvrtý ročník festivalu – momentálně procházíme nabídky skupin, vybíráme a přemýšlíme, v jakém duchu se další ročník bude odehrávat. V kalendáři si prosím

Vítězové minikopané

zakroužkujte termín 10.9.2022 a my se na Vás všechny budeme moc těšit.

Říjen patřil Gulášobraní a Drakiádě. I když nefoukalo, přilákala akce hodně dětí s draky i dospělých s velkou chutí okoštovat každý z deseti vzorků gulášů, které kuchtící navařili. Bojovalo se statečně jak s větrem, tak s cibulí a masem. Výsledkem bylo, že cca 500 porcí gulášů zmizelo během

hodinky a nezůstala ani lžička. Vítězem letošního třetího ročníku se stala Rádi rada s HaHa gulášem. Všem děkujeme za výborné výkony, smysl pro hru a humor! Brzy se sejdem na akcích, které připravuje obec či obecní spolky a další organizace. Sledujte obecní stránky a vývěsky, kde najdete aktuální informace o dění v naší obci.

Gulášobraní

ROZHOVOR S MÍSTOSTAROSTOU PŘEMYSLEM HOFMANEM DO PLZEŇSKÉHO DENÍKU

Vydáno v Plzeňském deníku sobota 30. 11. 2021 č. 251 s reportérkou Barborou Hájkovou

Do Heřmanovy Huti se má v brzké době do nové zástavby nastěhovat až 500 nových občanů. Obec se na příliv nových obyvatel připravuje mj. tím, že chystá dostavbu mateřské školy, aby zdvojnásobila její kapacitu. Deníku to v rozhovoru řekl místostarosta Přemysl Hofman.

Jaké investiční akce jste v roce 2021 dokončili?

Z větších akcí jsme dokončili mimo jiné např. odkanalizování obce, chodník a silnici v Lesní ulici, nákup osmi nájemních bytů, nákup zametacího vozu, zpět jsme odkoupili zdravotní středisko a konečně se nám podařilo vykoupit i bývalý kulturní dům v centru obce. Dokončena byla rovněž rekonstrukce tělocvičny, která se kvůli covidu začala hojně využívat až v letošním školním roce. Všechny uvedené investice jsou v celkové výši zhruba 95 milionů korun a bez úspěšného získávání dotací a financí z různých jiných zdrojů by realizace některých akcí nebyla v možnostech rozpočtu obce.

Co s kulturním domem bude obec dělat?

I když má jistě spousta z nás sentimentální vzpomínky na tuto budovu, tak je třeba se na to dívat realisticky. Kulturní dům byl v soukromých rukou dlouhá léta nevyužíván a chátral. Je ve velmi špatném stavebně technickém stavu a neodpovídá dnešním standardům jak stavebně, tak hlavně z energetického hlediska. Proto zastupitelstvo obce schválilo vytvoření architektonické studie na revitalizaci celého tohoto prostranství. Mělo by zde vzniknout přirozené centrum obce s budovami občanské vybavenosti, kam by se přesunuli například lékaři, obecní úřad či pošta. Může tu být třeba kavárna a podobně. Okolo toho by pak byl park se zelení a lavičkami.

Jaké další investice ještě chystáte?

Opět uvedu pouze výběr z větších akcí. V současné době dokončujeme se spoluinvestory infrastrukturu u stavebních parcel ve směru na Hněvnice, finišujeme opravu Husovy ulice včetně chodníků a přilehlých ulic. V přípravě máme rozpracované vybudování chodníků v Dolních a Horních Sekyřanech a Stříbrské ulici. Rovněž se nám blíží ke konci papírová fáze projektu vybudování bungalovů pro seniory na Farské zahradě. Na tuto akci jsme si mezi občany udělali anketu a byl na ni velký ohlas.

Koronavirová krize zasáhla mnoho obcí a měst. Jsou nějaké projekty, které jste museli kvůli covidu zrušit?

Protože si vytváříme finanční rezervu na nenadálé situace, tak jsme nic rušit ani přesouvat nemuseli.

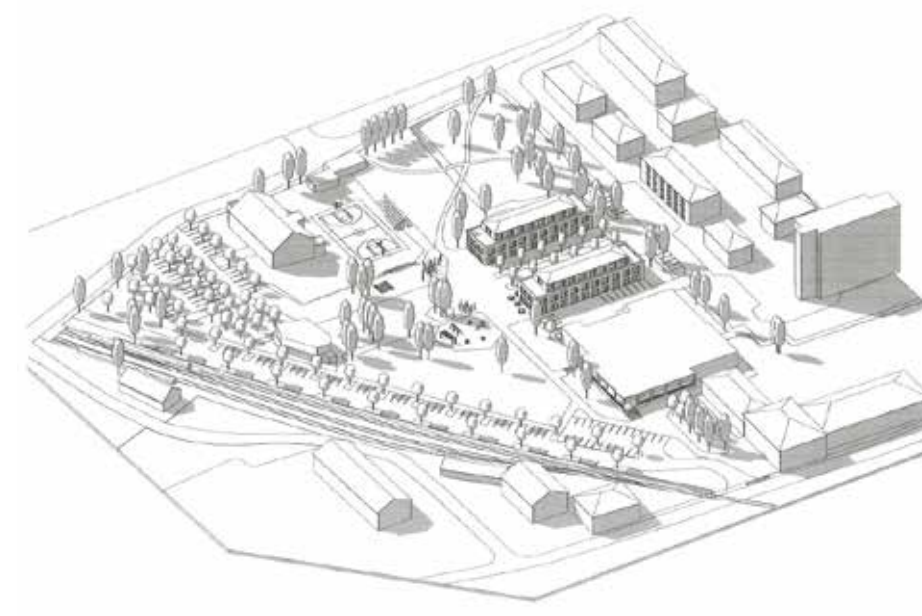
V současnosti je budova kulturního domu v havarijním stavu

Je tedy jasné, že o bydlení v Heřmanově Huti je zájem. Čím si to vysvětlujete?

Jsem blízko od Plzně a občané zde mají vše, co potřebují. Je tu základní občanská vybavenost, kupříkladu škola, školka, lékaři, obchody. Třeba školní jídelna vaří i pro veřejnost a strážníci neustále přibývají. Skvěle zde funguje kulturní komise, která zajišťuje zájezdy do divadel, na muzikály a další tradiční i netradiční kulturní akce. Výborně pracují hasiči, kteří pořádají mnoho akcí a je tu rozvinutá spolková činnost. I když nám do toho teď covid, jak se říká, hodil vidle, tak to v Heřmance žije.

Co v současné době obec nejvíce trápí?

Od 1. ledna se změnila odpadová vyhláška. Ministerstvo rozhodlo o změně systémů sběru a třídění odpadu. To znamená, že občané už nebudou mít smlouvu s Ekoseparem, ale s obecním úřadem a my budeme veškerou agendu s tím spojenou zajišťovat. Jsme malý úřad a znamená to pro nás pracovní sílu navíc. Dále nás trápí, že již dlouhé roky nemůžeme sehnat zubaře. Jednali jsme se stomatologickou komorou, zdravotní pojišťovnou a dali inzeráty, ale zatím bez úspěchu. Teď, když vlastníme zdravotní středisko, se možná naše vyjednávací možnosti zvýší.

Architektonická studie revitalizace prostranství centra obce

HISTORIE – HUGO VON FALKHAUSEN

Pavel Kučera

Hugo von Falkhausen

Hugo von Falkhausen se narodil do vojenské rodiny 11. srpna roku 1888 v Plzni. Domovské právo měl v obci Dolní Sekyřany, dnešní Heřmanova Huť v okrese Plzeň sever. Pravděpodobně byl nejmladší z pěti dětí. Jeho otec to dotáhl na generála pozemních vojsk a všichni tři bratři sloužili též u vojska.

14. června 1906 nastoupil do námořní akademie v Rijece jako kadet 2. Třídy.

Posádka SMU-6 po potopení francouzského torpédoborce Renaudin

O dva roky později je jmenován kadetem 1. třídy a 1. května 1910 se stává poručíkem fregaty. 6. června roku 1914 byl Falkenhausenovi udělen za všeobecné zásluhy ke jménu Fleck predikát von Falkenhausen.

V listopadu 1915 se Hugo von Falkhausen stává velitel ponorky U-6. Tato ponorka byla uvedena do provozu v červenci 1910 a sloužila jako cvičná, přičemž každý měsíc uskutečnila až deset cvičných plaveb. Ponorka měla jen jeden válečný úspěch a o ten se postaral právě Hugo von Falkhausen. 18. března 1916 se mu podařilo potopit francouzský torpédoborec Renaudin na kterém zahynulo 47 z 83 námořníků. Ještě před tímto incidentem útočil Falkenhausen 23. února na italský torpédoborec. Ale naštěstí pro Itálii byl útok neúspěšný.

Osudným pro ponorku U-6 se stal 10. květen 1916, kdy uprostřed Otrantské-

ho průlivu okolo 21. hodiny spatřila posádka rybářskou loď a za ní další, plující shodným kurzem. Velitel ponorky předpokládal, že rybářské čluny jako obvykle vlečou síť. Proto se rozhodl proklouznout v třicetimetrové hloubce, po chvíli vystoupal těsně pod hladinu, kde mohl použít periskop. Díky tomu zjistil, že za sebou táhnou zářící světlo, které prozrazuje jejich pozici. Aby se ho zbavili, byli nuceni vystoupat na hladinu. Tam je čekalo nepříjemné zjištění. Celou loď obalovala síť a její odstranění na místě se zdálo nemožné. Přesto se námořníci nevzdávali. Jeden se svlékl a skočil do moře, aby odstranit svítící bóji. Ve stejné chvíli se objevila nepřátelská loď a zahájila palbu. Brzy se k ní přidali další plavidla a Falkenhausen s posádkou se snažil uniknout maximální rychlostí po hladině. Což by se možná i podařilo, kdyby se lano z vlečné sítě nenamotalo na jeden z lodních šroubů a ten se zastavil. Nezbyvalo nic jiného než zničit tajné materiály a otevřít zaplavovací ventily a nařídil posádce, aby opustila ponorku. Velitel i posádka byli vyloveni z moře a padli do zajetí.

1. prosince roku 1918, tedy několik týdnů po skončení Velké války, byl Hugo von Falkhausen propuštěn ze zajetí. O rok později byl přeložen do výslužby a po válce žil v Praze, Brně, Chebu, dokonce i v Bolzanu v Itálii. Hugo von Falkhausen umírá v německém Gräfelingu, 31. prosince 1965 v 77. letech.

OBRÁZKY ŽÁKŮ ZE ZŠ

Adam Němec, 6. ročník

Antónia Dorková, 7. ročník

VZPOMÍNKA NA LETNÍ TÁBOŘENÍ

Vladimíra Nejdlová, Miroslava Suchá

Prozkoumat naleziště minerálů vyhaslé sopky, vyfotit se u vodopádu, poznávat přírodní živly či jen tak zasněně hledět na dechberoucí výhled do širokého okolí. To a mnohem více mohli zažít účastníci příměstských táborů Rodinného centra Heřmanova Huť.

Již čtvrtou sezónou proběhly v Rodinném centru Heřmanova Huť dva turnusy příměstských táborů, které navštívilo téměř 50 táborníků. Mnozí z nich jsou věrnými příznivci a pravidelnými účastníky nejen táborů, ale i dalších aktivit konaných během celoročního provozu.

Ve dnech 12. – 16. července probíhal tzv. Toulavý tábor, který byl určen dětem ve věku 8 až 15 let. Jak již samotný název vypovídá, jednalo se o tábor plný výletů a cestování. Vždyť také děti denně ušly kolem osmi kilometrů. Během celého týdne táborníci hráli hry, soutěžili, poznávali a pozorovali naši přírodu a zdejší krajinu.

Každé ráno nás odvezl autobus do výchozího bodu, a potom jsme putovali. První den jsme navštívili Kladruby, místní klášter a prošli jsme se krásnou cestou při řece Úhlavce.

Druhý den jsme startovali ve městě Stříbro a následovala cesta přes Červenou lávku, okolo hornického skanzenu, bunkrů, přes Mži a dále po modré turistické značce v lesích až na Butov. Zde na nás čekal výtečný oběd v restauraci U Pstruha. Malinko jsme se osvěžili v přílehlé přehradě, neopomněli jsme ani návštěvu Butovského vodopádu.

Středeční den propršel, ale ani to nás neodradilo od našich toulek. Vyšli jsme se na Vlčí horu u Černošín s cílem prozkoumat tuto vyhaslou třetihorní sopku a její minerály. Měli jsme štěstí, protože téměř každý táborník si odnášel domů alespoň jeden malý úlomek augitu či amfibolu. Při samotném výslapu jsme dobyli hrad Volfštejn a na vrcholu kopce si mladí táborníci rozdělali křesadlem oheň (což po dešti nebylo vůbec jednoduché) a opekli špekáčky.

Předposlední den jsme dojeli autobusem do města Stod, kde byl naším cílem Křížový vrch. Navštívili jsme zde rozhlednu a odtud dále pokračovali novou naučnou stezkou až do Losině.

Páteční den byl posledním výpravným dnem a táborníci ho zahájili odjezdem místního vlakového spoje do Kamenného Újezdu. Prošli jsme okolo tzv. Humboldtky, přes Teslu, dále lesem až k Přehýšovským rybníkům. V těchto místech nám místní rybáři připravili zázemí, posedělo se u ohně a děti si tak na ohni na kotlíku mohly uvařit vynikající buřtguláš. Rozloučení

Na každý den vedoucí nachystali samostatné téma: v pondělí patřilo dnu pro zdra-

Putovní tábor

proběhlo za přítomnosti rodičů, kteří si pro své drobotiny k rybníkům přijeli a někteří z nich ochutnali buřtguláš připravený dětmi a obohacený několika nestandardními ingrediencemi, které poskytla okolní příroda. Došlo i na zpěv a hru na hudební nástroje a nechybělo ani odměnění táborníků za celotýdenní výletování. A protože se nám sešla nadmíru skvělá parta dětí, byli vedoucí ze samotného loučení docista naměkko.

Ovšem aby si i mladší děti přišly na své, usprádali jsme druhý tábor (pro účastníky ve věku 4 – 10 let). Probíhal ve dnech 26. – 30. července a nazvali jsme ho Barevný tábor. Celý týden jsme jako předešlá léta měli zázemí na faře, především na její zahradě.

Na každý den vedoucí nachystali samostatné téma: v pondělí patřilo dnu pro zdra-

ví, úterý bylo pohádkové, ve středu jsme se věnovali sportu, čtvrteční den byl o poznávání přírody a poslední páteční den jsme vyrazili na výlet do Chudenic na rozhlednu Bolfánek a do zdejší Americké zahrady. Děti se po celý týden rozhodně nenudily, neboť každý den probíhala rozcvička, tvoření, chemické a přírodovědné pokusy a výpravy do nedalekého okolí. O zpestření programu se postaraly místní hasičská jednotka, kaništerapeutka Lenka Eisenhamerová se svým psem a atletka Linda Hetlerová. Došlo i na zpěv, táborníci i vedoucí si s chutí zazpívali za hudebního doprovodu Jiřího Bohuslava a Pepíka Kožnara, kteří tvoří část countryové skupiny WYJOU.

Oba dva tábory byly nabyté zážitky, dobrodružstvími a zábavou. My se opět těšíme na další nová setkání a všem podporovatelům a příznivcům velmi děkujeme.

FOTBALISTÉ H.H.

Aleš Veselovský – trenér mládeže TJ Heřmanova Huť

Fotbalové mládeži se v H. Hutí v posledních několika letech poměrně daří. A nemyslím teď přímo výsledkově, ale hlavně co se počtu zájemců a zájemkyň o sport, který má v naší obci velkou tradici, týče.

Má to ovšem malý háček. Na každý trénink přichází téměř každé nějaký nový zájemce. Nikoho neodmítáme, ovšem musíme rodiče upozorňovat, že ne všechny děti budou hrát i soutěžní zápasy. A to z prostého důvodu: věkový rozptyl dětí je široký a nevejdou se do úzké kategorie přihlášených (pouhých dvou) soutěží. Chybí nám trenéři. Nebo alespoň lidé, kteří by týmy v dalších kategoriích vedli. Často slyšíme okolo sebe řeči o tom, jak dneska děti „dřepí“ jen u počítačů, že „tohle dřív nebylo“, „to my jsme lítali celý den venku“ a další podobné „chytrácké“ řečičky, ale když se má něco konkrétního udělat, ouha. Ticho po pěšině. A tak se ptáme: nesedíme například u těch počítačů my rodiče dokonce víc, než ty naše ratolesti? Zkusme se nad tím společně zamyslet. Byli bychom převelice rádi, kdyby bylo výsledkem to, že se v brzké době objeví někdo, kdo přijde a řekne: „Rád bych vám s těma „Heřmaňáčkama“ pomohl. Co můžu udělat?“ Snad se toho brzy dočkám :-)

Teď už se ovšem pojďme podívat na to, jak to našim fotbalovým nadějím šlo v nedávno ukončených podzimních částech soutěží.

Fotbalová příprava:

Tento rok jsme přihlásili naše nejmenší fotbalisty do oficiální soutěže a těšili se, co nám tváří v tvář soupeřům, po několika letech „pouhého“ trénování, předvedou. A úvod byl vskutku nad všechna naše očekávání. Naši mladíci si poradili hned s první, a zvítězili 8:4. Další zápasy ovlivnilo hned několikero zlomenin a zranění, ale i tak nebyly výsledky vůbec špatné. Líně – H.H. 10:8, H.H. – Zbůch 6:8, s Tlučnou přišla sice „vejplata“ 5:12, ovšem hned další týden toto zaváhání hoši napravili a doslova deklasovali Nýřany 13:2. V posledním utkání podzimní části s favorizovanou Slavií Vejprnice naše malá „Heřmaňata“ statečně vzdorovala, ovšem odešla poražena 7:1.

Mladší žáci:

Také družstvo mladších žáků si vedlo ve své soutěži velmi dobře. S bilancí 3 výher, 3 proher a 1 remízy udělali trenérům velkou radost a je vidno, že ty roky práce na trénincích nesou své ovoce. V neposlední řadě si totiž také oko diváka na hřišti v Heřmance

přišlo, jak jsme přesvědčeni, na své, nebohoši a děvče již předvádějí velice pohledný fotbal.

Hned na druhý den po posledních zápasech jsme s týmem trenérů a za pomo-

Mladší příprava

Zápas mladších žáků v Nýřanech

Mladší žáci

ci pana hospodského „Čivavy“ uspořádali podzimní dokopnou plnou soutěží a dobrot ve Spolkovém domě. Díky podpoře sponzorů bylo možné v každé soutěži rozdat mnoho různých drobných cen a také medailí, takže žádné z dětí nezůstalo bez odměny. Odpoledne se i díky krásnému počasí nadmíru vyvedlo a my všichni se už těšíme na letní repete.

Závěr bychom rádi využili jako opětovnou výzvu či prosbu o pomoc při práci s našimi malými čutálisty. Každá nabídka bude vítaná a děti si to, jak jistě všichni uznáme, zaslouží.

Všem děkujeme za podporu minulou, současnou i budoucí, sportu zdar a fotbalu zvlášť :-)

ŽÁCI SI ZAHRÁLI NA KNIHOVNÍKY

Vladimíra Nejdlová – knihovnice v knihovně Heřmanovi Hutě

V říjnu a listopadu knihovna přivítala ve svých prostorech žáky prvního stupně ZŠ se svými pedagogickými pracovníky.

V úvodní části setkání se děti mohly seznámit s různými literárními žánry, prohlédnout si knižní novinky, popovídat si o knihách, či sdílet své čtenářské zážitky. Někteří čtenáři se s takovým zaujetím do knih začtli, že nebylo jednoduché je od čtení odtrhnout. Dětské návštěvníky zaujaly knihy různých žánrů od komiksů, přes klasické pohádky, po fantasy literaturu. Také se dozvěděly základní informace o knihovně a o tom, jak se knihy označují a třídí do jednotlivých regálů.

V druhé polovině vyhrazeného času jsme se přesunuly do prvního patra knihovny, kde se děti měly možnost se-

známit s naučnou literaturou. Všichni si s chutí zahráli na knihovníky a vyhledávali knihy dle přání virtuálního návštěvníka knihovny. Dále si každý vyhledával a prohlížel knihy dle osobních zájmů. Nechyběly ani tak specifické otázky jako například, jestli najdeme v některé knize orla mořského nebo českého fouska.

Když děti procházely prostorami knihovny, zjistily, že je tady tolik zajímavých a poučných knih k vidění, že mnohým z nich se nechtělo odejít a vyslovily přání se sem vrátit. Pár nově registrovaných čtenářů přibýlo. Děti, které zatím knihovnu pravidelně nenavštěvují, dostaly domů pro rodiče leták se základními informacemi o knihovně a možnosti se zaregistrovat. Semínko bylo zaseto, a nyní už je to na vás, rodičové.

ČTENÍ – POZORUHODNÁ DOVEDNOST, AKTIVNÍ TVŮRČÍ PROCES

Vladimíra Nejdlová, převzatý a upravený článek z <https://mojeskola.net/>

Čtení a psaní jsou velmi pozoruhodnými dovednostmi. Při čtení příběhu se totiž v mozku odehrávají zajímavé děje.

Knížka popisuje situace, prostředí, lidi, barvy, tón hlasu... ale jejich skutečnou představu si čtenář vytváří sám. Přečtou-li čtyři lidé totožnou povídku – alespoň co do vytištěných písmen – proběhly jim hlavou čtyři velmi odlišné příběhy, v odlišných prostředích, a hráli v nich zcela různí hrdinové. K tomu, abyste mohli přečíst a užít si literární příběh, musíte zapojit obrovské množství kreativity. V jistém ohledu vám spisovatel dal knížkou do ruky manuál, jak se můžete dostat na jeho úroveň myšlení a představivosti. Čtení beletrie je tedy aktivní tvůrčí proces!

Tím to ovšem nekončí. Abyste dokázali pojmut a porozumět jakémukoli literárnímu příběhu, museli jste v hlavě vybudovat složitou myšlenkovou konstrukci – děj, jeho logika a souvislosti, zaplněný osobnostmi s určitými vlastnostmi, podobou, osobnostními rysy. Knížka vám sice dala návod, ale kdybyste nebyli schopni tenhle svět postavit ve svých představách aktivně sami, nikdy byste knížce nemohli porozumět.

V tomto směru nám nepomůže film. Sledováním filmu žádnou vlastní kreativní aktivitu nevyburcujeme. Nepotřebujeme to,

už to za nás dokonale udělali tvůrci filmu. Literatura v tomhle směru nemá náhradu.

Bez literatury by náš svět nebyl, čím je.

Že děti přestávají číst literaturu, to vnímáme, ale chápeme dosah této změny?

Čtení knih se v naší kultuře hromadně začalo šířit během 16. století. Naše současná kultura, průmyslová a vědecká revoluce, vznik demokratických států... jsou důsledkem změn v myšlení lidí. Jsou důsledkem schopnosti lidí vnímat svět v mnohem širších souvislostech, než to dokázali dříve, schopnosti tvořit a měnit, schopnosti rozsáhlých dynamických myšlenkových konstrukcí, k nimž autoři knížek vyprovokovali své čtenáře. Čtení patřilo k hnací síle těchto změn.

Literatura patří ke zdrojům naší identity, bez literatury by náš svět nebyl, čím je. Neměl by ani své úžasné technologie. A je otázka, jaké změny proběhnou, pokud jako společnost číst přestaneme. Čtení, resp. nečtení literatury se odrazí v naší schopnosti pokračovat v rozvíjení technologií, udržet demokracii, i dalších překvapivých souvislostech. Udržení čtenářství je s určitou nadsázkou otázkou udržení identity naší civilizace.

Jenže (nejen) děti číst přestávají. Nevěříme, že za to může zvýšené DPH nebo vyšší cena knih. Jsou to hříchy ve výchově doma

i hříchy v rozvoji čtenářských dovedností ve škole.

Co můžeme udělat proto, aby děti četly?

První jednoduchá rada zní: Sami číst. Jsme pro děti vzorem. Nečekejme, že rodič civíci od pohovky na televizi dokáže jakkoli motivovat své děti k četbě. Když jsou děti malé čtíme jim nahlas, pohádky, příběhy. Povídejme si o přečtených příbězích, o hrdinech knížek, vzbuzujeme jejich chuť číst, přinášíme jim knížky jako samozřejmost našeho života. Čtením pohádek posilujeme vzájemné pouto se svými dětmi a zasluhujeme se o rozvoj jejich fantazie. Předčítáním a společným čtením děláme pro své děti jednu z nejdůležitějších věcí. Nejenže je bereme do magického světa příběhů, které si každý malý posluchač či čtenář může představovat po svém, ale také jim pomáháme rozšiřovat slovní zásobu, chápat význam slov a obecně v nich probouzet lásku ke čtení. A to všechno naše děti ocení, až se budou učit nové věci nejen ve škole, ale i v životě jako takovém. A samozřejmě, když v nich tuto touhu aspoň v zárodku probudíme, dopřejme jim dostupnost knížek. Hezké knížky jsou krásným dárkem. A s přibývajícím věkem naučme děti chodit do knihovny. Čtenářství není nutně spojené s vysokými výdaji a vlastněním knížek.

LADISLAV KODET – HEŘMANSKÝ CHOVATEL ZVÍŘAT

Miroslava Suchá, zastupitel obce

Pan Kodet má ve svém životě jednu velikou vášeň – chov zvířat. Na jeho zahradě se objevila nepřeberná množství živočichů jako jsou ovce, kamerunské kozy, vietnamská prasata, nutrie, krůty, různé druhy holubů, slepic a mnohá další. Co mu ovšem upoutalo nejvíce, jsou králíci. Ty začal chovat a jezdit vystavovat již jako malý kluk.

Povězte čtenářům něco o svém životě.

Pocházím z Benešova u Prahy. Sloužil jsem na vojně na letišti v Líních, kde jsem si také namluvil svou ženu. Bylo nám 21 let. Dnes jsme spolu 62 let. Máme spolu čtyři děti – jednoho syna a tři dcery, deset vnoučat a devět pravnoučat. Když jsem přišel do Heřmanky, začal jsem pracovat ve sklárně. Poté jsem šel na okresní stavební podnik Plzeň – sever, kde jsem dělal instalátéra po bytových domech a když mi zbývalo asi pět let do důchodu, tak jsem se vrátil zpět do sklárny.

Co Vás přivedlo k tomu chovat zvířata? Měl jste nějaký vzor ve Vaší rodině?

Začal jsem holubařit a chovat králíky jako devítiletý kluk. Přivedl mě k tomu táta. A potom co jsem se oženil, tak jsem si zvířata přivezl s sebou do Heřmanky.

Pokud se člověk rozhodne chovat výstavní králíky, musí se registrovat pod organizaci Český svaz chovatelů.

Registroval jsem se pod Kamenný Újezd. Když to tam bylo zrušeno, byli jsme převedeni pod Nýřany.

Jaké výhody přináší chovatelům účast ve svazu?

Účastník může kroužkovat a tetovat a vystavovat králíky. Také se pořádají od svazu brigády, během kterých jsme stavěli různé areály. V Heřmance jsme také jeden měli pod poštou.

Má tedy Heřmanova Huť nějakou chovatelskou tradici?

Nemá. Založili jsme tu spolek, ale už tady téměř nikdo není.

Jaké jste choval nebo chováte druhy králíků a holubů?

Mám novozélandské bílé a velké světlé stříbřité králíky. V minulosti jsem ale zkoušel i jiné druhy jako například angoráky. Z holubů jsem choval české čejky, s těmi jsem získal také mnoho pohárů. Pro děti jsem kdysi pořídil pávíky. Vystavoval jsem ale i slepice hembšírky.

Co obnáší mít šlechtěné králíky? Musí mít nějakou zvláštní stravu, podestýlku, musel jste se jim starat o srst? Měl jste je celoročně venku?

Důležitá zásada je, že králík musí mít čisto. Největšími nositeli nemocí jsou komáři. Já čistím každý týden. Vyházím podestýlku a pořádně vydezinfikuji obyčejným savem. Králíky pouštím i do výběhu.

Venku? Už vám je někdy napadla liška nebo kuna?

Jistě. Už mi je vyvražдили jestřábi i lišky. A to nejen králíky, ale i slepice. Slepice už vůbec nemůžu mít, ty mi tu vůbec nevydrží.

Kolik máte v současné době králíků?

Mám osm samíc a dva samce. Chystám se je právě připouštět.

Bývají výstavy králíků celoročně nebo je to pouze sezónní záležitost?

Nejčastěji jsou na podzim a v zimě maximálně do března. Na zimu se většinou připouští, takže to výstavy nejsou.

Než jste jel na nějakou z výstav, jak jste svá zvířata připravoval?

To si nedovedete představit. Manželka se mi směje, že se tak nestarám ani o ní (smích). Musím vyčistit a ostříhat nehty, umýt uši, vykartáčovat, umýt nohy. To musí být všechno perfektní. Když se fouknete do srsti, tak nesmí ani chloupky spadnout.

Jaké jsou na výstavě kategorie?

Nejprve se třídí a hodnotí králíci podle druhu a potom porota zhodnotí absolutního vítěze výstavy takzvaného šampiona.

Co se na samotné výstavě hodnotí?

Hodnotí se celá postava. Nohy, které nesmí být křivé. Dále ocásek, říká se mu pírkó, to nesmí být do strany. Králík po pohazení musí mít rovný hřbet. Kontrolují se uši, aby měly správnou míru, podle druhu králíky. A samozřejmě čistota králíka. Na kleci králíka mám vypsanou bodovací listinu a vidím, u čeho byly strženy body např. křivé nohy. Já potom podle toho vybírám králíka na křížení, aby ta vada zmizela nebo např. některý má krátké uši, tak musím vybrat jiného s delšími.

Jaké jste měl nejvyšší hodnocení poroty?

Kolem 97 bodů. 100 bodů nikdo jen tak nedostane. Vždycky hodnotitelé najdou nějakou chybu.

Vozíte si zvířata na výstavu sám v kleci?

Posílám zvířata v kleci poštou. Protože tam musí být připraveni dva dny předem. Naštěstí se mi zatím žádné zvíře přepravou nezranilo, ale také se to chovatelům stává. Když probíhá výstava někde poblíž, tak je tam odvezu sám a organizátoři je do klecí připraví. Po skončení akce mi je zase pošlou zpátky nebo si je odvezu opět sám.

Už se Vám někdy stalo, že by králík vyplašil a utekl?

Ne. Zvíře musí zůstat stát na místě. Důležité je se jim pravidelně věnovat a hladit je.

Jak staré králíky je nevhodnější vystavovat?

Tak rok nebo rok a půl. To máte, jako když jde na výstavu mladá holka. Copak by na výstavě dělala stará bába (smích)?

Takže máte potom králíky na maso?

Na maso mám takové, co se mi nelíbí. Za ta léta jsem poznal, že novozélandští a světlí sříbřítí mají krátké a tučné maso a není suché. Ty pěkné králíky na výstavě prodám. Alespoň mám peníze na krmení. Králíka nemůžete krmit jenom senem a vodou.

Prodal jste někdy toho svého šampiona?

Toho mám na chov, abych neměl konkurenta. Ale jednou se mi stalo, že mě ve Stříbře jeden pán přemluvil, ať mu ho na chov prodám. A potom přijede do Klatov, kde vystavoval toho mého králíka a porazil

Velký světlý stříbrný

Novozélandský bílý

mě. Tohle se opravdu nedělá. Vždyť chtěl králíka na chov.

Za kolik králíky na výstavě prodáváte?

Od 300 korun. A když je pěkný tak až 400 korun. Nejvíce mi bylo za králíka nabídnuto 500 korun.

Co od Vás vyžadují organizátoři výstav, než se na samotnou výstavu vydáte?

Chovatel musí vyplnit rodokmen a musí mít lékařské potvrzení, že máte zdravý chov.

Výstavy jsou děleny do okresních, krajských a celostátních výstav. Účastnil jste se všech kategorií?

Začínáte většinou místními výstavami, potom postupujete na okresní, a když si tam uděláte jméno, tak vás potom pozvou i na tu krajskou výstavu. Stejně tak to pokračuje potom s tou celostátní. Ono to taky stojí hodně peněz. Za každou klec účastník platí třeba i 50 korun, a když tam máte potom 5 a více holubů, tak to není levná záležitost.

Účastnil jste se někdy i mezinárodních výstav?

Tam už jsou opravdoví profíci. Ti hodně nakupují v cizině. I dříve k nám jezdili chovatelé, kteří nakupovali holuby gi-

gantů z Německa a vystavovali je tu. Bylo to takové vychloubačné. A to já nemám rád.

Jaké jsou Vaše největší chovatelské úspěchy?

Vyhrál jsem kraj. Vlastně všechno, co tady vidíte. Mám mnoho pohárů a diplomů. (A opravdu, všude, kde se u Kodetů podíváte, visí nějaký diplom nebo je police, na které jsou vystaveny poháry.)

Předal jste někomu ze své rodiny své chovatelské zkušenosti?

Předal jsem zkušenosti, ale nějak je to nedrží a nikdo na to nemá čas.

Znáte nějaké mladé chovatele? Myslíte si, že je to upadající koníček nebo si v současné době získává oblibu a nové příznivce?

Na výstavy jezdí především lidi, co chtějí nakoupit zvířata. Takže zájem z této strany je. Také vystavují nějakí mladí lidé. Třeba ve Stříbře jsou asi dva, zbytek jsou starší dědové. Řekl bych, že to upadá. Jeden čas jsme zkoušeli dát mladým chovatelům zvířata zadarmo, po roce přestali chodit. A kde je jim konec, tak to nevíme.

Ve svém věku jste stále velmi fit, prozradte čtenářům, jak se udržujete v kondici.

Od rána do večera běhám po zahradě. Lezu po stromech a stříhám stromy, sekám dříví, sekám s kosou. Sportoval jsem – byl jsem gymnastou na nářadí, krajský přeborník České Budějovice. Gymnastiku jsem vedl i tady v Heřmance v kulturním domě. Já když sedím, tak mně není dobře a hned začne všechno bolet, ale jakmile jsem v pohybu, můžu dělat všechno.

Pan Kodet mě velice překvapil v jaké je skvělé formě. V letošním roce oslaví i se svou ženou Jiřinou 85. narozeniny. Během návštěvy u Kodetů jsem si připadala jako u své babičky a dědečka. Je vidět, že spolu mají za ta léta krásný a harmonický vztah. S pokorou a hrdostí v hlase občas hovořila o svém muži i paní Kodetová a bylo znát, že ho celý život v jeho koníčku velice podporuje. Také ona měla velikou zálibu v domácích pracích jako je háčkování či vyšívaní. A během mého prohlížení ubrusů a deček neopomněl ani pan Kodet hrdě poznamenat: „To jsem si vzal šikovnou ženu, že?“

Když jsem ho oslovila, zda by se mnou udělal rozhovor do Heřmanských listů, skromně se ptal, jestli to někoho bude zajímat. Rozhodně věřím, že by pan Kodet mohl a může inspirovat spoustu mladých chovatelů. Přejí mu tímto pevně zdraví a ať se mu zdaří odchovat ještě mnoho šampionů.

ROK 2021 V NAŠÍ ŠKOLE

Zdeněk Juza – ředitel Základní a Mateřské školy v Heřmanově Huti

Rok 2021 byl poznamenán covidem a poměrně masivním omezením prezenční výuky. Ale ne vše bylo negativní a myslím, že se ovedlo hodně pěkných věcí. A všem těm pozitivním zprávám z naší školy bych se chtěl věnovat v tomto článku. A podíváme se a to pěkně postupně.

Začal bych asi tím, co naši školu udělalo výjimečnou v okrese Plzeň-sever. Ve spolupráci s Radou obce Heřmanova Huť jsme se pustili do otevření přípravné třídy, která je určena především pro děti s odkladem do první třídy. Pracujeme zde na tom, aby děti lépe zvládly přechod mezi mateřskou školou a základní školou. Povedlo se a do přípravné třídy nastoupilo v září 13 dětí. Naše nová paní učitelka Jana Janoušová se dětem věnuje a dala celé třídě jasnou vizi, co s nimi bude dělat po celý rok až do začátku letních prázdnin. Přípravná třída je umístěna v naší základní škole, kde pro ni byla přetvořena učebna výtvarné a hudební výchovy. Na vybavení třídy se povedlo sehnat finanční dar od společnosti Stoelzle Union s.r.o (40 000,- Kč), kde je zaměstnáno mnoho rodičů našich žáků. Druhý dar ve výši 15 000,- Kč věnovala firma TD-IS s.r.o. Tímto bych chtěl jmenovaným společnostem poděkovat za dary. Další menší dary do třídy věnovaly i soukromé osoby (skřínky, stavebnice, hračky). Vybavení třídy stálo celkem kolem 80 000,- Kč. Doufám, že přípravnou třídu si naše škola zachová i do budoucna. Máme pro to dva velké důvody. Tím hlavním je systematická práce s předškoláky, která jim umožní snazší přechod do první třídy. Ten druhý důvod je ten, že díky tomu budeme moct jako škola uspokojit více zájemců o mateřskou školu. Tento rok jsme přijali všechny přihlášené děti, a to i ty, které ještě nedosáhly věku tří let.

Další viditelná změna proběhla v okolí základní školy, kde se vybudoval chodník

a nový plot. Tato investice šla z rozpočtu obce Heřmanova Huť a částka investovaná na tuto úpravu přesáhla hodnotu 235 000,- Kč. V tomto roce byl také podán projekt, který by měl umožnit zasadit uvnitř areálu základní školy přes 50 kusů stromů a keřů. Výsadba by měla proběhnout na jaře roku 2022. V této souvislosti bych chtěl požádat rodiče našich žáků o pomoc při výsadbě, což by nám navíc umožnilo se trochu poznat i mimo

oficiální záležitosti týkající se provozu školy.

Další důležitá investice proběhla ve školní jídelně, kde obec Heřmanova Huť investovala částku 510 000,- Kč na nákup nového konvektomatu, elektrické pánve, plynového sporáku a myčky na nádobí. Od modernizace vybavení školní jídelny si slibujeme lepší kvalitu služeb jak pro žáky a zaměstnance školy, tak i pro mimoškolní strávníky. Vzhledem k narůstajícímu

PODZIM VE ŠKOLCE

Daniela Hofmanová, Zdeňka Klečková – učitelky v Mateřské škole

Začátek školního roku jsme v naší školce začali zvesela. Seznámili jsme se s novými kamarády a společně se setkávali při práci a různých společných akcích.

Příchod podzimu jsme přivítali kreslením sluníček na chodník před školkou. Na školní zahradě jsme si užili dopoledne plné pohybu tzv. Bramboriádu. Plnili jsme různé disciplíny – skok v pytli, převážení brambor v kolečku, hod pytlíkem brambor

do sklepa apod. Nakonec jsme společně postavili hada z brambor a přírodnin. Také jsme si zahráli na kuchaře a upekli si bramborák a jablčný závin.

Díky sponzorskému daru od rodičů Nely Morávkové jsme se vyřádili při hudebně – tanečním vystoupení Culinky, které se uskutečnilo ve Spolkovém domě.

Podzim ve školce byl pestrý a už se těšíme na další zážitky.

Bramboriáda

Tancohrátky s Culinkou

Kreslení sluníček

počtu těchto strávníků si dovoluji říct, že naše jídelna vaří opravdu dobře. Od minulých let se zpestřil jídelníček o několik desítek jídel a vždy je možnost si vybrat. Tím chci pozvat i další občany naší obce, aby si naši jídelnu vyzkoušeli.

Rád bych také zmínil novinku v naší škole, kterou byl letní kemp, určený ke vzdělávání žáků. Účastnilo se ho 17 žáků z naší školy a jeden žák z Loun. Na tomto kempu se učila matematika, český jazyk, programovalo se na tabletech, sportovalo se a trochu se vařilo. Vzhledem k pěkné zpětné vazbě od dětí i rodičů bychom chtěli tyto kempy příští rok o prázdninách znovu otevřít a přidat například sportovní letní kemp zaměřený na míčové hry.

Poslední část mého příspěvku chci věnovat rozvoji nových technologií na naší škole. Většina rodičů už zaznamenala použití nového systému Škola online, který se využívá hlavně z důvodu efektivní administrativy. V systému zapisujeme matriku, známky, docházku, třídnici a zároveň můžeme využívat přehledy, statistiky, formuláře. Společně s tímto systémem jsme zavedli i online výuku přes Microsoft office 365. Tento software nabízí prostřednictvím školy i možnost instalace produktů Microsoft (word, excel, powerpoint, outlook atd.) v rodinách našich žáků ZŠ i MŠ zcela zdarma, a to až na pět zařízení. A milí rodiče, Vám a Vašim dětem patří poděkování, protože bez Vás všech by nebylo možné systém úspěšně uvést do praxe.

Kromě těchto novinek naše škola podala tři žádosti o dotace z projektů. První projekt vyšel s firmou Průša a škola získala 3D tiskárnu, kde počítáme se zavedením 3D modelování do klasické výuky informatiky. S touto činností jsme začali v 5. třídě, kde žáci byli schopni udělat za dvě hodiny výuky úžasné modely. Druhý projekt Šablony III za částku 750 000,- Kč vyšel také, a díky tomu už mohla škola modernizovat počítače za více jak 30 000,- Kč a nakoupit tablety do výuky za téměř 250 000,- Kč. Poslední projekt, který vyšel tento rok, byl projekt v hodnotě 794 000,- Kč, kde se počítá s vybavením nových počítačů, serveru atd. Realizace tohoto projektu by měla proběhnout v první polovině roku 2022. Ve výhledu 2-4 let máme další plány, kam školu posunout a doufám, že se vše podaří.

Za všechny ty věci, které se povedly, musím poděkovat všem, kdo jste nám ve vedení školy a ve škole pomáhal. A není Vás málo..... Děkuji radě obce, zastupitelstvu obce, Vám rodičům, Vaším dětem, mým kolegům a všem ostatním školním zaměstnancům. Opravdu velice děkuji za veškerou Vaši pomoc škole v roce 2021.

SDH: KAMARÁDI NÁM CHYBÍ

Štěpánka Nováková

Pieta Koryčany

I průběh druhé poloviny loňského roku byl kvůli C19 ochuzen o naše tradiční akce. Co však nesmělo zahálet, byla naše bojová příprava, výcvik a technika. S velkým omezením a v malém počtu se scházeli kluci z výjezdové jednotky v prostorách hasičské zbrojnice, aby byli připraveni pomáhat při výjimečných událostech. Byli jsme v bojové pohotovosti i s pracemi kolem pandemie – rozvoz dezinfekcí a roušek nebo pomoc s dovozem materiálu a potravin našim spoluobčanům. Bohužel se na nás valily i smutné zprávy z okolních sborů, které opouštěli naši kamarádi hasiči, a to každého věku. Držela nás naděje, že to všechno nebude trvat věčně.

Po dlouhé kulturní a společenské odmlce, kdy nám chyběl kontakt i mezi námi navzájem, jsme se rádi sešli alespoň v letních měsících. Kamarádi z Vejprnic nás podpořili při letní minikopaně a naše spo-

lupráce pokračovala i dalšími akcemi a výcvikem nejen s vejprnickými.

Děkujeme všem občanům Heřmanovy Hutě a okolním firmám, kteří se zapojili do sbírky na pomoc tornádem poničené Moravy, za jejich velkou a rychlou pomoc. I ostatní sbory okrsku Nýrsko vybraly spoustu materiálu, a tak jsme jen několik dní po katastrofě odvezli první kamion na místo určení. Pohled na zdevastovanou krajinu byl opravdu děsivý – nic podobného jsme nikdy neviděli. Před zlety jsme v Moravské Nové vsi byli na dožínkách a nám tak známá místa se změnila k nepoznání. Zkontaktovali jsme se s našimi místními známými, a tak druhá várka pomoci na začátku července vezla to, co v Moravské Nové Vsi nejvíce chybělo – plynové vařiče, plachty, hřebíky, materiál na opravu domů, hygienické potřeby i hračky a oblečení pro děti. Dojemné byly i některé vzkazy na balícím papíru, pod kterým se

schovaly omalovánky, pastelky a další věci pro děti. Vlna solidarity na jedné a vděku na straně druhé byla neuvěřitelná. My jsme moc rádi, že jsme mohli být u toho a pomáhat s ostatními složkami IZS.

Ten virus, jehož jméno se nesmí vyslovit, nás oloupil i o další věci. Od září se po 1,5 roce rozjel opět kroužek mladých hasičů. Děti nám zlenivěly, někteří studují. Naše řady hasičat hodně prořídly. Bohužel nejsme jediní. Z našeho okolí slyšíme od většiny sportovních zájmových skupin, že přišly o velkou část základny. Snad až tohle všechno skončí, sluníčko vytáhne děti z gaučů a od počítačů. Musíme být trpěliví a doufat, že nás za nějaký čas bude zase plná hasičárna.

Ještě mi dovoluť touto cestou popřát všem našim loňským hasičským oslavenčům k jejich kulatinám. Přejeme jim, ale i vám všem, pevné zdraví, hodně humoru a štěstí a chuti se zase vidět – protože nám se po vás stýská!

Cvičení požár pole

Naše omladina

TERMOJADERNÁ FÚZE – BUDOUCNOST ENERGETIKY

Termojaderná fúze je zdrojem energie Slunce a všech ostatních hvězd. Zvládnutím této technologie lidstvo získá zdroj prakticky nevyčerpatelné a skutečně „čisté“ energie.

Jaderná fúze je perspektivní energetický zdroj, který v budoucnu nepochybně nahradí většinu dnes konvenčních způsobů získávání využitelné energie. Hlavním důvodem je fakt, že fúzní palivo je na zemi reálně nevyčerpatelné, a to bez ohledu na růst energetické spotřeby v budoucích stoletích. Jinak řečeno, zásoby fúzního paliva dostávají až do doby vyhasnutí Slunce a zániku Země. Velmi důležitou vlastností fúzního zdroje energie je jeho nulový negativní dopad na životní prostředí. Palivem je nepatrná příměs vody a odpadem neškodné a zároveň žádané helium.

Cesta k energetickému využití jaderné fúze je však technicky i ekonomicky náročná a vyžaduje vývoj nových technologií a pokročilých materiálů. Odměnou za to bude energetický zdroj, který poskytne lidstvu dostatek levné a čisté energie po příštích miliony let.

Pohled do historie

Otázka, kde bere Slunce svoji energii, podněcovala myslitele a vědce k různým vysvětlením již od nepaměti. Výzkum jaderné fúze v pozemských podmínkách byl zahájen již před druhou světovou válkou. Skutečnost, že jaderná fúze může na Zemi probíhat, byla prokázána odpálením první termojaderné bomby pod názvem Ivy Mike v listopadu 1952 a sérií dalších pokusných výbuchů vodíkových bomb.

Po druhé světové válce byl v USA, Velké Británii a tehdejší Sovětskému svazu zahájen výzkum řízené termojaderné fúze. K energetickému využití se nejvíce přiblížila zařízení postavená na bázi ruského konceptu fúzního reaktoru typu tokamak.

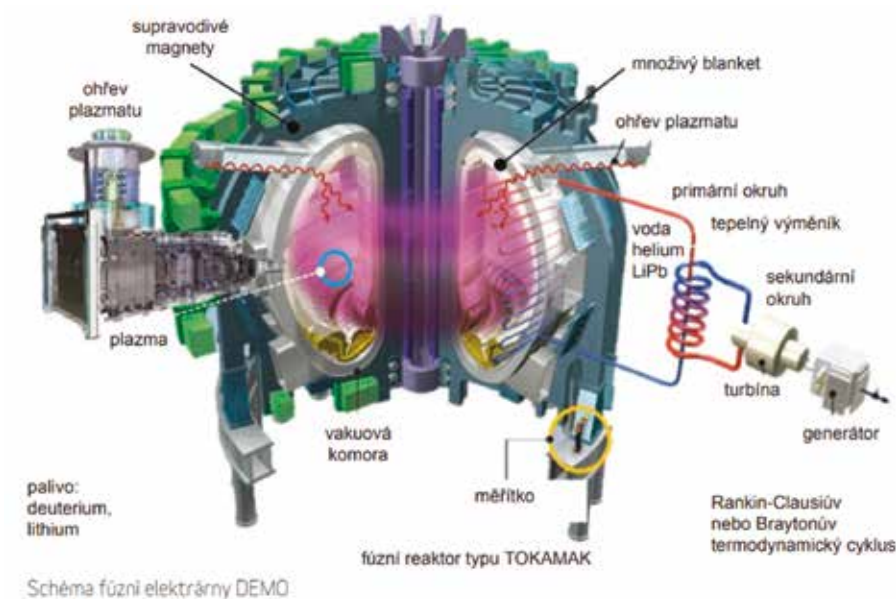
Fyzika jaderné fúze

Princip jaderné fúze je založen na fyzikálním jevu slučování atomových jader, lehčích než železo, na jádra těžší, přičemž dochází k uvolnění jaderné vazebné energie a vzniklé jádro je lehčí než prostý součet hmotností sloučených jader.

Aby fúzní reakce proběhla, musí mít jádra dostatečnou energii ve formě tepla. Optimální teplota pro tuto reakci je přibližně 160 milionů °C. Tzn. že jde o teplotu 10x vyšší, než jaká panuje v jádru Slunce.

Tokamak

Nejpokročilejším fúzním reaktorem je tzv. tokamak, což je původně ruský koncept

Hlavní součástí tokamaku je prstencová vakuová komora umístěná na transformátorovém jádru. Zjednodušeně řečeno, transformátor indukují v plazmatu uvnitř komory vysoký elektrický proud, který generuje magnetické pole a efektivně „spoutává“ pracovní plazma tokamaku.

Poznámka: Nutno říci, že plazma není nic exotického, spíše naopak. V pozorovatelném vesmíru se v tomto skupenství nachází 99,999 % viditelné hmoty. V pozemských podmínkách můžeme plazma pozorovat např. při vývoji atmosférického blesku, při výboji v zářivkových trubkách, nebo v elektrickém oblouku při rozpojení elektrického obvodu pod proudem. Je tedy vidět, že plazma nemusí být vůbec horké.

Fúzní elektrárna

Fúzní elektrárna se bude podobat současným jaderným elektrárnám. Bude tvořena jaderným a turbínovým systémem, palivovým hospodářstvím a dalšími obvyklými technologiemi.

Bezpečnost fúzních reaktorů

Základním rysem fúzních reaktorů je skutečnost, že termojaderná fúzní reakce probíhá pouze při velmi vysokých teplotách plazmatu. Jakákoliv porucha automaticky povede k ochlazení plazmatu a tím k okamžitému přerušení fúzní reakce. Stejně tak lze fúzní reakci kdykoliv jednoduše zastavit. Důležitým faktem je, že reaktor nepotřebuje radioaktivní palivo a neprodukuje radioaktivní odpad.

Termojaderná reakce je v tomto smyslu mnohem bezpečnější než například oheň. Bezpečnostní opatření ve fúzních elektrárnách budou posuzována podle standardních přísných bezpečnostních pravidel pro jaderné elektrárny a fúzní elektrárny budou získávat jaderné licence podobně jako jiná jaderná zařízení.

Zásoby fúzního paliva

Z antropogenního hlediska je fúzní palivo nevyčerpatelný zdroj energie. Jeho zásoby jsou ve světových oceánech v antropogenním prostoru a jsou dostupné všem obyvatelům Země. Využití jaderné fúze odstraní energetickou nadvládu zemí disponujících zásobami energetických surovin a poskytne i těm nejmenším zemím energetickou nezávislost.

S ohledem na požadovanou dynamiku regulace výkonu v distribuční síti prozatím nemůžeme, a ani to neumíme, plnohodnotně nahradit současné uhelné elektrárny jiným zdrojem energie. Cesta k průmyslovému využití jaderné fúze je navíc ještě dlouhá, a první reálné testy můžeme očekávat spíše až v druhé polovině století. Je tedy otázkou, zda se dnešní generace tohoto „technického skvostu“ vůbec dočká.

zdroje: Entler S., Mlynář J.: Spoutání slunce.

<https://www.ote-cr.cz/cs/statistika/narodni-energeticky-mix>
Podrobnější informace na:
<https://youtu.be/gPrGp8U8lio>

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

Vítání občánek 5. 6. 2021 – Zleva: Jonáš Ohera, Adéla Kohoutová, Matěj Smola, Matyáš Pustina, Eliáš Matýs, Anna Krainová, Nina Kočanová, Klára Kičurová, Anna Vavříková

Vítání občánek 5. 6. 2021 – Zleva: Ondřej Círnfus, Veronika Žihlová, Emílie Neckářová, Oliver Poslední, Viktorie Vyletová, Samuel Mojžíš

Vítání občánek 9. 10. 2021 – Vlevo dole: Jana Kulíková, Matyáš Boubín, Martin Krátký, Vojtěch Mašek, Tobiaš Kámen, Tomáš Chlad, Nikola Nováková, Simona Bernhardová. Vlevo nahoře: Filip Wiśniowski, David Langenberg, Mikuláš Poslední, Jiří Fišer